

Ustawa z dnia ... o zasadach świadczenia usług prawniczych

Art. 1.

1. Działalności gospodarcza polegająca na świadczeniu usług prawniczych może być prowadzona wyłącznie przez adwokatów, radców prawnych, a także prawników zagranicznych, na zasadach i w formach prawnych określonych w przepisach o ustroju adwokatury i ustawie o radcach prawnych.

2. Spółka handlowa może świadczyć usługi prawnicze na rzecz spółki powiązanej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych, jeżeli usługi prawnicze wykonywana są przez adwokatów, radców prawnych, prawników zagranicznych, a także przez pracowników zatrudnionych w tej spółce handlowej.

3. Prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie świadczenia usług prawniczych polega na pomocy prawnej wykonywanej jako udzielanie porad prawnych, sporządzanie opinii prawnych, opracowywanie projektów aktów prawnych oraz reprezentowanie osób, w tym występowanie w charakterze pełnomocnika przed sądami i urzędami.

Art. 2.

1. Przepisy niniejszej ustawy nie naruszają uprawnień innych zawodów prawniczych, określonych w przepisach odrębnych.

2. Przepisy niniejszej ustawy nie naruszają uprawnień osób mogących być pełnomocnikiem w postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego oraz ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa, jak też osób wykonujących pośrednictwo w obrocie nieruchomościami na podstawie ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.

3. Przepisów niniejszej ustawy nie stosuje się do podmiotów udzielających nieodpłatnej pomocy prawnej na podstawie ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nieodpłatnej pomocy prawnej oraz edukacji prawnej.

4. Przepisów niniejszej ustawy nie stosuje się do osoby, która po ukończeniu wyższych studiów prawniczych wykonuje na podstawie umowy o pracę lub umowy cywilnoprawnej wymagające wiedzy prawniczej czynności bezpośrednio związane ze świadczeniem pomocy prawnej przez adwokata lub radcę prawnego w kancelarii adwokackiej, zespole adwokackim,

spółce cywilnej, jawnej, partnerskiej, komandytowej lub komandytowo-akcyjnej, o których mowa w art. 4a ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze lub kancelarii radcy prawnego, spółce cywilnej, jawnej, partnerskiej, komandytowej lub komandytowo-akcyjnej, o których mowa w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych.

Art. 3.

Przedsiębiorcy, którzy wykonują działalność gospodarczą wskazaną w art. 1 ustawy nie posiadając do tego uprawnień zgodnie z art. 1 ustawy, z upływem 60 dnia od dnia wejścia w życie ustawy, podlegają wykreśleniu z właściwego rejestru lub ewidencji. Wykreślenia dokonuje z urzędu organ prowadzący rejestr lub ewidencję.

Art. 4.

Czynności prawne podjęte z naruszeniem przepisów niniejszej ustawy są nieważne. Czynności procesowe podjęte z naruszeniem przepisów niniejszej ustawy są bezskuteczne.

Art. 5.

1. Kto wbrew przepisom ustawy prowadzi działalność gospodarczą polegająca na świadczeniu usług prawniczych,

podlega karze grzywny.

2. Jeżeli sprawca czynu określonego w ust. 1 działa w celu osiągnięcia korzyści majątkowej albo gdy osiągnął korzyść majątkową albo wprowadza w błąd co do posiadania uprawnień do prowadzenia takiej działalności gospodarczej lub wyrządza szkodę majątkową,

podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

3. Postępowanie w sprawach, o których mowa w ust. 1, toczy się według przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.

Art. 6.

1. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 155, z późn. zm.) art. 87 otrzymuje brzmienie:

"art. 87.

§ 1. Pełnomocnikiem może być adwokat lub radca prawny, w sprawach własności przemysłowej także rzecznik patentowy, a w sprawach restrukturyzacji i upadłości także

osoba posiadająca licencję doradcy restrukturyzacyjnego, jak również małżonek, rodzeństwo, zstępni lub wstępni strony oraz osoby pozostające ze stroną w stosunku przysposobienia.

§ 2. W sprawach o ustalenie i zaprzeczenie pochodzenia dziecka i o roszczenia alimentacyjne pełnomocnikiem może być również przedstawiciel właściwego w sprawach z zakresu pomocy społecznej organu jednostki samorządu terytorialnego oraz organizacji społecznej, mającej na celu udzielanie pomocy rodzinie.

§ 3. W sprawach związanych z ochroną praw konsumentów pełnomocnikiem może być przedstawiciel organizacji, do której zadań statutowych należy ochrona konsumentów.”

2. W ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi art. 35 otrzymuje brzmienie:

„art. 35

§ 1. Pełnomocnikiem strony może być adwokat lub radca prawny, jak również małżonek, rodzeństwo, wstępni lub zstępni strony oraz osoby pozostające ze stroną w stosunku przysposobienia.

§ 2. Pełnomocnikiem państwowych i samorządowych jednostek organizacyjnych, w tym nieposiadających osobowości prawnej, może być również pracownik tej jednostki albo jej organu nadrzędnego.

§ 3. Pełnomocnikiem organu, którego działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania są przedmiotem skargi, może być także funkcjonariusz lub pracownik kierowanej przez ten organ jednostki organizacyjnej.

§ 4. W sprawach:

1) w których sąd przedstawił zagadnienie prawne budzące poważne wątpliwości do rozstrzygnięcia składowi siedmiu sędziów,

2) w których sąd przedstawił pytanie prawne Trybunałowi Sprawiedliwości Unii Europejskiej,

3) skarg na pisemne interpretacje przepisów prawa podatkowego wydawane w indywidualnych sprawach

- pełnomocnikiem organu może być także funkcjonariusz lub pracownik jednostki organizacyjnej kierowanej przez organ nadrzędny.

§ 5. Pełnomocnikiem Szefa Krajowej Administracji Skarbowej lub Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej może być także funkcjonariusz lub pracownik urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

3. W ustawie z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w art. 96 ust. 1 w pkt 13 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się punkt 14) w brzmieniu:

14) strona, której przysługują roszczenia określone w art. 444 – 447 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny.

Art. 7.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.